

תלמודו בידו

דף ג עמוד א

- [א] לענין אלו דברים שמיני עצרת נידון כרגל בפני עצמו ?
- [ב] לא הקריב חגיגה ביום טוב ראשון של סוכות, עד מתי יכול להקריבה ?
- [ג] כמה אילים מקריבים ביום הכפורים ?
- [ד] מנין ש"לכפר" לא בא ללמד חיוב פרישה לקרבנות חג השבועות ?
- [ה] כשנאמר למשה "קח לך סמים" או "עשה לך חצוצרות", האם נצטווה לקחת משלו או משל הציבור ?

- [א] פייס: ערכו גורל בין המשמרות מי יקריב קרבן החג, ולא המשיכו בסדר של סוכות. זמן: מברכים בו שהחיינו, כפי שמברכים בכל רגל. רגל: אין שם חג הסוכות עליו. קרבן: הקריבו למוסף פר אחד, איל אחד ושבעה כבשים. ואילו בסוכות מקריבים פרים מרובים (ומנינם הולך ופוחת), שני אילים, וארבעה עשר כבשים. שיר: בסוכות אמרו בענין גזל מתנות עניים. אבל שיר של היום השמיני בענין אחר. ברכה: היו מברכים בו את המלך בכרכה מיוחדת.
- [ב] בכל יום מימי החג, אפילו בשמיני עצרת.
- [ג] רבי: אחד. שהאיל הנזכר בספר ויקרא הוא האיל האמור בפרשת המוספים בפנחס. ר"א בר' שמעון: שנים. שהנזכר בו יקרא הוא לחובת היום, והנזכר בפנחס למוסף.
- [ד] משום שחג השבועות אינו דומה למלואים, שמקריבים בו שני אילים לחובת היום (על שתי הלחם). ואילו חובת היום של המלואים היה רק איל אחד.
- [ה] ר' יאשיה: משלו, שתיבת "לך" היינו משלך. ר' יונתן: משל הציבור. ופירוש תיבת "לך", הוא כביכול (כאילו אמר):
 1. הקב"ה למשה, אם ציבור היה מתכפר בשל יחיד, משלך הייתי רוצה.
 2. שהקב"ה קץ בישראל, ואין הקטורת שלהם רצויה.